

16 2026

WEEKKRANT

15 APRIL

JAARGANG 87

EDITIE 0767

P900720

AFGIFTEKANTOOR:

2099 ANTWERPEN X

AFZENDER:

HALEWIJNLAAN 92

2050 ANTWERPEN

## MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

### Joan(nes) Melis, een biddende mens

Ik ben iets te vroeg aan de Cardijnlaan in Merksplas, en ik wacht heel beleefd in mijn auto op de oprit. Maar Joan (\*1948) heeft mij gezien en nodigt mij vriendelijk uit om binnen te komen. De ontvangst door hem en zijn vrouw Lief is heel hartelijk. "Het is 'Joan', zonder 'h', merk ik op. "Ja, eigenlijk heet ik Johannes, vandaar" is het glimlachend antwoord.

#### Zeer actief in de kerk van Merksplas

Het antwoord op mijn vraag om eens te vertellen wat hij allemaal doet in de kerk van Merksplas zet meteen de toon en illustreert vooral de eenvoud van deze lieve mens. "Ik heb een mandaat als gebedsvoorganger en uitvaartvoorganger, maar zo heel dikwijls doe ik dat niet. Maar ik ben wel eens vervanger van onze pastoor Gaston Belmans, ook in het woonzorgcentrum. En ik 'speel' hier wat koster, zet alles klaar voor de vieringen, en ben 'cantor', ook bij uitvaarten, en lector." "En lid van de plaatselijke kerngroep", voegt hij er op mijn vraag aan toe. Zoals ik zelf al merkte toen ik er eens de zondagsviering kon bijwonen, zijn er wel wat kerkangars in Merksplas. "Ieder weekend toch bijna honderd, een dertigtal op zaterdagavond en zestig tot zeventig op zondag. Elke dinsdagmorgen om 8.30 uur, voor de mis, hebben we ook met zes of zeven mensen een aanbidding. En vergeten we niet de viering om de veertien dagen op woensdagnamiddag in het woonzorgcentrum, waar dertig of veertig bewoners meevieren."

#### Oorsprong van dit engagement

Op de vraag naar de oorsprong van zijn engagement hoeft Joan niet na te denken. "Ik ben zeer christelijk opgevoed. We hadden thuis niet veel luxe, zelfs geen elektriciteit, maar toen we als kinderen niet wis-

ten wat we 's avonds konden doen in het donker, zei mijn moeder: 'bid maar wat met je paternoster, ik zal wel antwoorden'. Zo heb ik geleerd om te bidden. We kregen ook allemaal duidelijk christelijke namen, en lasen strips over Don Bosco en Dominiek Savio. Later ging ik naar school in St. Victor, want mijn ouders wilden voor ons 'een goede christelijke school'. Daar kreeg ik een stevige basis mee."

"Na mijn schooltijd werkte in de strafinrichting hier in Merksplas, eerst even als cipier en later tot aan mijn pensioen in de administratie. En ik trouwde met Lief, die ook uit een gezin met een stevige christelijke inslag kwam. We hebben elkaar goed gevonden! We kregen drie zonen en in het jaar van het kind (1979) adopteerden we nog een meisje uit India. Als jonge vader werkte ik mee in de toen zeer succesvolle kindervieringen, en zo ben ik 'geïnfiltreerd' in de kerk." Joan vertelt het met zichtbaar genoegen.

#### Ook moeilijke dagen

"Maar ons leven liep niet altijd over rozen. Ik werd serieus ziek, kreeg een maagverlamming, wat ongeheel is, maar nu wel onder controle. En dat als vader van vier kinderen... Toen heeft mijn vrouw het voortouw genomen, ook kerkelijk. Ze heeft mij echt 'uit de diepte gehaald', want ik werd depressief. Zij heeft mij er doorgesleurd." Lief is nu niet meer zo mobiel, maar de spontane zorg van Joan voor haar heeft diepe wortels, besef ik. "Ook onze mariale devotie heeft ons echt geholpen. We gingen op bedevaart naar Lourdes, waar ik een boek over Bernadette begon te lezen. Mijn geloof in een God die liefde is en geeft, herleefde. Toen we naar huis kwamen, verdween mijn depressie met elke kilometer. Ik leerde mijn ziekte aanvaarden, het is ons geloof dat mij erboven geholpen heeft."

#### Medjugorje, een keerpunt

"Maar de wagen is helemaal beginnen rollen toen ik op een beurs in Geel dokter Fourneau leerde kennen, die daar een gebedsgroep leidde en die mij het Mariaoord Medjugorje leerde kennen. Ik ging voor de eerste keer naar Medjugorje midden de oorlog in de Balkan. Ik herinner me nog levendig hoe we vanop de Kruisberg de beschietingen hoorden in het nauwelijks 20 km verder gelegen Mostar. Maar wij voelden ons samen beschermd door Maria. Ik was diep geraakt door wat ik in Medjugorje meemaakte, ik was er echt vol van. De stampvolle kerk, met talloze mensen tot buiten de kerk die zo vurig aan het bidden waren. Dat was bijzonder aangrijpend, en spontaan begon ik, terug in Merksplas, ook hier met een mariale gebedsgroep. Dat was in 1995, en die gebedsgroep bestaat nog altijd." U vindt de aankondigingen van deze gebedsgroep trouwens altijd in dit blad.

"Zo heb ik geleerd om goed te bidden, om ook eens een offertje te brengen en vooral om de eucharistie van binnenuit te beleven. Als de priester water bij de wijn doet, weet ik dat ik met al mijn zwakte één mag worden met Christus." Ik moet denken aan wat een priester die ik ooit kende op dat moment altijd zei: "Daarom doen we water bij de wijn, omdat wij maar mensen zijn." "Ik houd er ook aan elke maand te biechten en ik heb graag een priester als geestelijk begeleider", vertelt Joan verder. "We lezen ook elke dag samen in de Bijbel, het evangelie van de dag is ons gebed bij het ontbijt. Zo beginnen we samen biddend de dag, en als ik dan wat rust bid ik bij mezelf een korte kruisweg. En elke avond bidden we samen een rozenhoedje."

"Ik ben in totaal meer dan 30 keer naar Medjugorje geweest, tot drie maal per jaar, op vraag van dokter Fourneau na enige tijd ook als begeleider en gebedsleider. Ik werd er



Joan Melis in geliefde gezelschap

ten volle een biddende mens." Op de vraag of ik dat als titel boven dit artikel mocht gebruiken, volgt spontaan een lachende instemming.

#### De toekomst van onze kerk

"Hoe zie jij de toekomst van de kerk", vraag ik. "Het geloof zal terugkomen, maar het zal een tijd duren. Bergop fietsen gaat veel trager dan afdalen. Maar we moeten terug naar de bron, ook een goede Maria-verering leidt altijd naar Jezus." "Je moet nog die foto nemen", zegt Joan als ik wil vertrekken. "Waar doen we dat best?" Ik moet niet lang nadenken. Het Mariabeeld staat zo prominent in de woonkamer, even centraal als Maria in ons gesprek stond. "Hier natuurlijk". Joan en Lief nemen even hartelijk afscheid als ze mij verwelkomd hebben. Als ik thuis aan Ria de foto toon op mijn gsm, zegt ze spontaan: "een brave mens". En ik denk "Ja, echt waar."

Welke mensen houden onze kerk recht en vormen de basis voor haar toekomst? Hoe ouder ik word, hoe zekerder ik het weet. Het zijn niet de grote sprekers of organisatoren, zeker niet zij die denken dat ze de zaak recht houden. Het zijn, zoals men ze in Nederland noemt, de 'stille in den lande', de ingetogen biddende mensen. Het is niet toevallig dat Jezus in een gezin van stille gelovige mensen geboren werd. Bedankt voor dit gesprek, Joan. Ik ben blij dat ik met je mocht spreken en je beter mocht leren kennen. En ik ben zeer blij dat ik dit getuige mocht schrijven. Moge jullie diepe geloof jou en Lief verder dragen, en velen inspireren.

Dirk Godecharle

## Colofon

**DIENST ABONNEMENTEN**  
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen  
03 210 08 30  
abonementen@otheo.be

**ALGEMENE REDACTIE**  
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen  
contact@otheo.be  
redactie@otheo.be  
www.otheo.be

**PUBLICITEIT**  
Trevi plus bvba  
Meerlaan 9, 9620 Zottegem  
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88  
katrien@treviplus.be  
www.treviplus.be

**Copyright**  
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

**KERK & leven** is een uitgave van Studicentrum Kerk en Media vzw

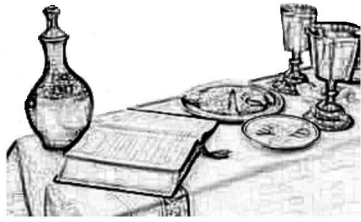
**VERANTWOORDELIJKE UITGEVER**  
Geert De Kerpel

**Diocesane redactie Antwerpen**  
redactie@otheo.be

**Redactie**  
**Dirk Godecharle**  
gsm: 0497 28 19 09  
dirk.godecharle@hivset.be  
**Dirk Mertens**  
gsm: 0486 99 49 41  
dirk.mertens18@telenet.be  
**Ria Toelen**  
gsm: 0495 62 39 20  
ria.toelen16@gmail.com  
**Jozef Van Der Wildt**  
tel.: 014 61 64 35  
jozef.vanderwildt@skynet.be  
**Jan Van Rompuy**  
gsm 0478 25 95 98  
j.vanrompuy@gmail.com

**Medewerkers redactie**  
**Lutgard Hermans**  
(Sint-Pieter)  
gsm 0474 52 28 03  
sintpieterturnhout@outlook.com  
**Ward Dillen**  
(Pinksterkerk)  
tel. 014 41 63 51  
warddillen@gmail.com  
**Lambert Leijssen**  
(Emmaüs)  
tel. 014 41 22 47  
lleijssen@telenet.be  
**Guido Verhoeven**  
(Merksplas)  
Guido.verhoeven4@telenet.be  
**Gert Van Loon**  
(Merksplas)  
vanloon91@gmail.com  
**Gaston Belmans**  
(pastoor Merksplas)  
tel. 014 63 30 30  
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

## Vieringen



## WEEKENDVIERINGEN

**Zaterdag 18 april**  
**Derde weekend van Pasen**

**O.L.Vrouw Middelaars (Turnhout)**  
**17.00 u.** Gezongen woord- en communiedienst

**Sint-Antoniuserkerk Otterstraat (Turnhout)**  
**17.30 u.** Eucharistieviering

**O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)**  
**18.00 u.** Woord- en communiedienst

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**18.00 u.** Gefundeerd jaargetijde voor Karel Van Den Bogaert en Joanna De Keuster

**Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)**  
**18.00 u.** Eucharistieviering voor de zieken en overledenen van onze geloofsgemeenschap

**Zondag 19 april**  
**Derde zondag van Pasen**

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**09.30 u.** Gefundeerd jaargetijde voor Nina Van Dun en Adriaan Adriaensen  
Eucharistieviering voor familie Jef en Stanske Verheyen – Jespers en overleden familieleden

**Sint-Pieter (Turnhout)**  
**10.00 u.** Gezongen gefundeerd jaargetijde voor Guillaume Van de Reydt

**Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)**  
**10.30 u.** Eerste communie van de Emmaüsparochie

**O.L.Vrouw Middelaars (Turnhout)**  
**10.30 u.** Gezongen Poolse eucharistieviering

**Godelijk Kind Jezus (Turnhout)**  
**13.00 u.** Afrikaanse eucharistieviering

**Pinksterkerk (Turnhout)**  
**11.00 u.** Gezongen woord- en communiedienst

Deze week herinneren wij ons de namen van Maria Bosmans (27 april 1977), Josephina Nuyts (27 april 1981), Jan Daneels (26 april 1986), Walter Van Reusel (26 april 1987), Remi Janssens (26 april 1995), Frans Naerts (27 april 1999),

Henri Kox (26 april 2004), Josine Van Bael (26 april 2006).

**Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)**  
**11.00 u.** Eucharistieviering ter nagedachtenis van Frans De Backker, Louisa Horsten en kinderen Jan, Rik, Hilda, Pol, May en Fons; ter nagedachtenis van Marleen Jacobs; ter nagedachtenis van de families Lens-Van Gorp en Goris-Lens

## WEEKVIERINGEN

**Maandag 20 april**

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**09.00 u.** Eucharistieviering

**Dinsdag 21 april**

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**08.30 u.** Eucharistische aanbidding.  
**09.00 u.** Eucharistieviering

**Sint-Pieter (Turnhout)**  
**09.00 u.** Eucharistieviering

**Godelijk Kind Jezus (Turnhout)**  
**18.30 u.** Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

**Woensdag 22 april**

**Sint-Pieter (Turnhout)**  
**09.00 u.** Eucharistieviering

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**14.30 u.** Eucharistieviering in het woon- zorgcentrum 'Binnenhof'

**Donderdag 23 april**

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**09.00 u.** Gefundeerd jaargetijde voor Frans Faes en Eliza Vervoort

**Sint-Pieter (Turnhout)**  
**09.00 u.** Eucharistieviering

**Vrijdag 24 april**

**Sint Willibrordus (Merksplas)**  
**09.00 u.** Eucharistieviering

**Sint-Pieter (Turnhout)**  
**09.00 u.** Gelezen jaargetijde voor Lizzette van Bruggen

**Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)**  
**11.00 u.** Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanshijn (tot 11.30 uur)

**Zaterdag 25 april**

**Kapel Herentalsstraat (Turnhout)**  
**08.30 u.** Eucharistieviering

## Bezinning



**12 april 2026**  
**tweede paaszondag A,**  
**BELOKEN PASEN**  
**Johannes 20, 19 - 29:**  
**Versijning aan de leerlingen en aan Thomas.**

Gedenken is als het respecteren van de komma in de zin: ik ben niet dood, nee ik leef!  
Een hapering in de zin, meer niet,

maar wel een belofte van verder gaan.

Leven kan vergaan in Verrijzenis  
Gedenken is geen loze woorden spreken, verdriet niet toedekken maar waken bij een open graf.  
Gedenken is Vertrouwen.

Vrede zij met u! Jij met je zoeken en twijfelen. Jij, Thomas, want je schippert tussen 'wel willen geloven' en 'niet kunnen geloven', tussen 'eerst zien en daarna geloven' en 'geloven zonder te zien'.  
Vrede zij met u! Laat Gods Geest maar binnen in je leven. En weet: als je vergeeft, dan is 't vergeven, en als

je niet vergeeft, dan blijft het kwade woekeren.

Vrede zij met u! Steek je handen uit, en leg ze in de wonden van de lijdende medemens. Want dat zijn vandaag de wonden van de Christus. Alleen door je te laten raken kan je tot geloof komen. Zo sprak de Verrezenen, en zo spreekt Hij nog altijd.  
Vrede zij met u!



© Michel Ciry – Incrédulité de Thomas

## Doopsel

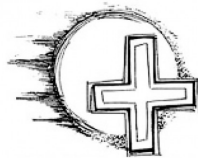


## Merksplas

**Camille Govaerts,**  
geboren te Malle op 29 juli 2025  
gedoopt op 28 maart 2026 in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas.

Camille is de dochter van Tinne Janssens en Michelle Govaerts.

## Overlijden



## Merksplas

**Joanna "Jeanne" Verhulst,**  
geboren te Merksplas op 12 december 1943  
overleden in Turnhout op 31 maart 2026.

De uitvaart ging door in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas op maandag 6 april 2026.

OKRA-  
Merksplas  
Paasviering

Onze paasviering gaat dit jaar door op woensdag 22 april 2026 in het GC De Marc/Kt.

De deuren worden geopend om 11.30 u.  
Om 12.00 u gaan wij van start met de eucharistieviering.

De verdere informatie kan je vinden op de activiteitenkalender die tijdig wordt bezorgd.

We wensen iedereen een gezellig samen zijn.

Het bestuur.



nodigt haar leden uit voor de

## Lentedag

Woensdag 29 april om 13.30 u.

in het gemeenschapscentrum 'De Markt'

deelnemeprijs: 10 euro

inschrijven voor 22/04/2026 bij erik\_aerts@yahoo.com

## Kerk in beroering

**Lieve mensen van onze pastorale eenheid: Merksplas, Turnhout, Vosselaar en Oud-Turnhout.**

We maken een heel droeve en pijnlijke periode door in onze kerkgeschiedenis. In zoveel contacten van de voorbije jaren, maanden en weken heb ik woede, onmacht, teleurstelling en verdriet beluisterd. Sommigen zien het zelfs als het einde van de Kerk hier in onze westerse samenleving. Anderen durven heel voorzichtig en diep ontroerd, woorden als deemoed, barmhartigheid en vergeving in de mond nemen.

Abt Manu van West-Vleteren zei eens in een interview: 'Dit is niet het einde... We staan nog maar aan het begin van ons christen zijn'. en ik ben er van overtuigd dat hij gelijk heeft.

**Het is niet omdat de Kerk in daling is dat ze daardoor ook in faling verkeerd.**

Toen Jezus aan het kruis gestorven was, bleven de apostelen teleurgesteld en ontgoocheld achter.

Ze wisten niet meer hoe het verder moest... Maar ondanks alles bleven ze samenkomen. Zij lieten elkaar niet in de steek... en toen gebeurde het dat Jezus zelf naar hen toekwam en hen nieuwe moed en toekomst gaf.

**Zij ondervonden dat als de Heer het huis niet bouwt, vergeefs de metselaar bouwt.**

**Want in een wereld zonder God, geraken mensen verstrikt in hun eigen opbod.**

Ook voor ons christenen, is het in deze moeilijke tijd, ontzettend belangrijk dat me mekaar niet uit het oog verliezen en blijven samenkomen rond de Heer Jezus Christus. Het is van kapitaal belang dat we het huis van ons leven bouwen op de Heer zelf. En waar kunnen we dat beter doen dan in ons kerkgebouw? Want daar vierten we wekelijks de eucharistie waarin de Verrezen Heer zelf naar ons toekomt. Hier voedt hij ons met Zijn eigen leven, met Zijn Lichaam en Zijn Bloed in de communie. Sommigen, zelfs zij die zich christen noemen, beweren dat je overal kan bidden

en dat je daarvoor niet naar de kerk hoeft te gaan. Je kan inderdaad overal bidden... Maar nergens anders wordt je zo intens met Jezus verbonden dan in de eucharistieviering... En dat is nu juist een waarheid waarmee de moderne mens het zo moeilijk heeft. Men blijft vaststeken in de vraag: 'Hoe kan God nu tot ons komen in een klein stukje brood? Het is inderdaad een mysterie dat niet uit te leggen is. Je kan er u alleen maar in geloof voor openstellen, of het negeren.

In het boek der Koningen staat te lezen dat mensen zich afvroegen:

**'Zou God werkelijk op aarde kunnen wonen?'**

**Zelfs de hoogste hemel kan Hem niet vatten.'**

Toen Jezus geboren werd kwamen er eenvoudige herders en wijzen, geleerden uit het Oosten, om Hem te aanbidden. Zij bezaten de eenvoud en de wijsheid om in het kleine kind Gods aanwezigheid te zien. De moderne mens staat voor de uitdaging of hij nog eenvoudig en wijs genoeg kan zijn om in een klein stukje brood van de eucharis-

tie Gods aanwezigheid te ervaren. Kerken zijn altijd de plaats geweest waar God op een bijzondere wijze onder de mensen woont. In de eucharistie worden mensen gevoed met het goddelijk leven.

**Omdat wij God ter harte gaan, wil Hij in ons hart wonen.**

En daarom zullen er altijd kerken nodig blijven.

Paulus schreef aan de christenen van Korinthe:

**'De tempel van God is heilig en die tempel zijt gij.'**

God heiligt ons met Zijn heiligheid in de communie. En vanuit de eucharistie zendt Hij ons terug de wereld in opdat we vanuit zijn heiligheid mensen zouden laten aanvoelen hoezeer zij God ter harte gaan. Maar het probleem is dat zoveel mensen zo druk bezig zijn met zich dienstbaar te maken in allerlei rollen die van hen verwacht worden. Zij zijn zo in de weer om het beste van zichzelf te geven als een goede huisvader of als een goede huismoeder, als bediende of als arbeider op het werk en in zoveel andere maatschappelijke levenssitua-

ties. Hun tijd is zo druk besteed dat er geen moment van rust overblijft om en uurtje te toeven aan de voeten van de Heer. Zo gaat het beste aan hen voorbij en ontglipt hun het ware leven.

Kerken zijn altijd en zullen altijd plaatsen blijven waar mensen tot rust kunnen komen midden in de drukte van hun bestaan.

**Want het huis van God is toch de plaats waarvan Hijzelf gezegd heeft dat Zijn naam er zal wonen als het gastvrijheid biedt aan mensen die er voorbijkomen.**

God wacht tot we naar Hem toekomen om tot ons een woord van leven te spreken. Want uiteindelijk heeft God het laatste woord over ons, de Kerk en deze wereld. En wees gerust, het is een woord van LEVEN, LEVEN IN OVERVLOED !!!

*Gaston Belmans, uw parochiepriester.*

## Homilie

**Zondag 12 april 2026  
Tweede paasvondag A  
Evangelielezing:  
Johannes 20, 19-29**

Is het jullie al eens opgevallen dat wij allemaal ieder onze eigen littekens hebben die even uniek zijn als de lijnen van onze vingertoppen? Bij een persoonsbeschrijving van gezochte of vermiste personen zal men dan ook nooit nalaten eventuele littekens te vermelden. Littekens wijzen vaak op de vermindering van de mens. Denk maar aan mensen die een zware heelkundige ingreep hebben ondergaan, een borstamputatie bijvoorbeeld, mensen die slachtoffer zijn van een ernstig ongeval en blijvende letsels hebben, mensen die ooit mishandeld of gefolterd werden. Het gekwetste lichaam laat inderdaad zijn onuitwisbare sporen na op onze huid. Littekens zijn sprekende getuigen van veel in stilte gedragen leed.

Bovendien hebben we allemaal littekens diep in onszelf, de littekens van ons hart. Ze zijn er meestal doordat mensen door hun woorden of gedragingen ons bewust of onbewust ten diepste toe geraakt of gekwetst hebben. Deze littekens zijn onzichtbaar, maar zij raken de kern, de binnenkant van ons bestaan. Over onze littekens hoeven we ons niet te schamen, want ze horen bij

het leven zoals ademen. Ze spreken over wonden, maar ook over het WONDER van de genezing en van het nieuwe leven. Een wonder verwijst meestal naar een wonde. We zien het gebeuren in de natuur. De wuivende tarweaar ontspringt uit de stervende graankorrel. Eén van de mooiste wonderen, het wonder van de geboorte van een kind spreekt ons over de pijn van de moeder. De groei van kinderen doet ons denken aan de littekens in het hart van vader en moeder. Telkens als we iets groots zien gebeuren, kunnen we denken aan de stille pijn die daaraan voorafgegaan is. Er is geen wonder zonder wonde of nog anders gezegd: er is geen verrijzen zonder sterven, geen Pasen zonder Goede Vrijdag.

Vandaar dat Jezus zich aan zijn leerlingen toont mét zijn wonden. Als de leerlingen aan Thomas vertellen dat ze een wonder gezien hebben, nl. dat ze oog in oog gestaan hebben met de Verrezen, dan is de eerste vraag van Thomas of ze ook zijn wonden gezien hebben. Thomas wist waarop hij moest letten. 'Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken en mijn hand in zijn zijde leggen zal ik het zeker niet geloven', zo antwoordt hij. Wanneer de leerlingen acht dagen later weer achter gesloten deuren bijeen waren, was Tho-

mas er wél bij. Pas wanneer Jezus tegen hem zegt: 'Kom hier met uw vinger en zie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde...', dan spreekt hij kernachtig zijn geloof in de gekruisigde én verrezen Christus uit. Hij roept uit: 'Mijn Heer en mijn God!' Zo is Thomas het beeld van de mens die doorheen angst en twijfel zijn geloof ontdekt en is hij de 'gelovige' in plaats van de 'ongelovige' Thomas, zoals hij vaak ten onrechte wordt genoemd. Deze geloofsuitpraak van Thomas is het orgelpunt van heel het Johannesevangelie.

Het unieke en het wezenlijke van Pasen is niet alleen dat Christus de dood heeft overwonnen, maar vooral dat Hij onder ons blijft, niet als een verre herinnering, maar werkelijk als de verrezen Heer mét de kruiswonden. Eigenlijk betekent dit: het is pas als je pijn en lijden onder ogen ziet, dat je kan geloven in de verrijzenis. Een gelovig mens die wonden ziet of aanraakt, betast een stukje verrijzenis. Het is in de wonden van het leven dat het wonder van Gods liefdevolle zorg gebeurt en zich openbaart. Dat heb ik als pastor in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen dikwijls ervaren wanneer ik het levensverhaal van gekwetste mensen beluisterde en hen nabij mocht zijn. Ik denk hierbij ook aan Bram, die op 18jarige leeftijd is gestorven. Onlangs vertrouwden zijn ouders mij toe

dat ze na vele jaren nog steeds leven met verdriet tussen wonde en wonder. 'De wonde is niet verdwenen', zo zeiden ze, 'maar in de goede zorg voor de wonde wordt de wonde mogelijk tot wonder. We hoefden het wonder niet te zoeken. Het heeft ons gezocht in de nabijheid en de troost van de anderen en de Andere (met hoofdletter), wiens Naam: 'Ik zal er zijn voor u' door anderen werd vervuld. En zo werd het sterven van Bram een wonder in ons leven.'

'Wonde en wonder' is dan ook het thema dat we voor deze viering hebben gekozen. Het is de titel van een boekje over persoonlijke begeleiding dat onze professor psychologie Frans Van Steenberghe in mijn seminarietijd heeft geschreven en dat mij eveneens hierbij heeft geïnspireerd.

Lieve mensen, jullie die in onze kerk of waar dan ook via radio of televisie met ons eucharistie vierten, hier en nu wil de gekruisigde Christus als verrezen Heer onder ons aanwezig zijn. Ondanks de muren en gesloten deuren van ons bestaan, ondanks onze angst en vrees komt Hij telkens weer opnieuw in ons midden, toont Hij ons zijn wonden, ademt Hij over ons zijn leven gevende Geest en schenkt Hij ons zijn paasvrede en vreugde. Maar ook aan ieder van ons zegt Hij heel uitdrukkelijk: 'Zo-

als de Vader Mij gezonden heeft, zo zend ik jullie!' Zo worden we uitgenodigd om naar buiten te treden, de geslotenheid van ons hart, van ons bestaan, van onze kleine beperkte kring of kerkgemeenschap te doorbreken. 'De Kerk is als een veldhospitaal waar gewonden gastvrij worden onthaald en verzorgd', zo zei onze geliefde paus Franciscus die deze maand een jaar geleden overleden is. Inderdaad, wij moeten het gelaat van de verrezen Christus durven zien en herkennen door oog te krijgen voor de gevoelige, de tere kwetsbare plekken, ja soms etterende wonden van onze zieke en lijdende medemensen, van hen die gekwetst zijn omwille van een of andere vorm van misbruik of onrecht dat hen is aangedaan in onze geloofsgemeenschappen en onze samenleving... en in de mate van het mogelijke deze wonden en kwetsuren liefdevol aanraken, verzorgen en helen. En hopelijk mogen wij, getekende en gekwetste mensen die we allemaal op een of andere wijze zijn, iemand ontmoeten op onze levensweg aan wie we onze littekens en wonden in huid en hart kunnen tonen en die ze aanraakt opdat zo het wonder van de verrijzenis ook nu al in ons leven kan gebeuren!

*Peter Dierckx*

## OKRA Merksplas meimaand

Op donderdag 30 april 2026 komen wij om 18.00 u. samen in ons lokaal De Lindegalm en zetten wij de meimaand in.

Met bezinning, zang en gebed richten wij ons tot O.L. Vrouw van Lourdes.

## Mariale gebedsgroep Merksplas

Mariale gebedsgroep Merksplas



Zoals een bloem, die door de kracht van de warme stralen van de zon groeit en bloeit, zo moeten wij groeien in de liefde tot God en tot onze medemensen.

In en door het gebed zullen wij de nodige kracht ontvangen en liefde uitdragen naar allen, ook naar hen die ver van God verwijderd zijn. En zoals de zonnestrallen de natuur

in bloei zet, zo zullen wij dankzij het gebed, steeds de wil van God zoeken en goed doen aan allen die Hij op onze weg heeft gezet.

Op maandag 20 april 2026 bidden wij het rozenhoedje in de weekkapel van de Sint-Wilibrorduskerk om te kunnen volharden op de goede weg.

We starten om 18.30 u.  
Je bent van harte welkom.

*De kern van de Mariale gebedsgroep.*

## Kisten vol .... Voor SAMEN PLANNEN

### VZW

In elke kerk van onze PE staat sinds een tijdje een houten kist. De daarin ingezamelde goederen verdelen we aan mensen in nood via drie vzw's, die we je graag voorstellen. Vandaag is SAMEN PLANNEN aan de beurt.

De vzw SAMEN PLANNEN leerde ik kennen via een collega pastoraal werkster uit Mol. Ik ontmoette bezielster Eva Gilis in een grote garage – jawel – waar ze samen met andere vrijwilligers een oude lijnbus ombouwde tot een huis op wielen, genaamd 'Buen Camino'. De Buen Camino moet een laagdrempelige vakantieplek in het groen worden voor mensen die anders nooit op vakantie kunnen gaan. Of een noodwoning voor mensen die op straat komen te staan.

Meteen ben ik onder de indruk van Eva's ondernemingszin en optimisme. Ze gelooft in de Voorzienigheid, en vertrouwt erop dat er uiteindelijk een oplossing komt voor elk probleem. Zo vond ze in het verleden net op tijd een sponsor voor hun energiekosten, een chauffeur, een locatie voor het Weggeefhuis, het Huis van Ont-Moeting, en de BABELBUS. Want ja, SAMEN PLANNEN bouwde eerder al een vrachtwagen om tot bus, waarmee ze zich af en toe ergens stationeren om lokale ontmoeting te creëren. Met de BABELBUS werken ze op vraag van lokale besturen of organisaties verbindende projecten uit, geven ze getuigenissen en vormingen over armoede-gerelateerde thema's.

De meeste spullen die we inzamelen in de kisten komen terecht in het Weggeefhuis. Op de Steenweg op Gierle 63 in Turnhout – een leegstaand pand dat SAMEN PLANNEN tijdelijk gebruikt – kan iedereen die dat wenst gratis spullen komen halen. Er is geen doorverwijzing nodig, geen registratie van gegevens, de hele werking is zo laagdrempelig mogelijk. Het Weggeefhuis is bewust niet ingericht als een winkel, maar zo veel mogelijk als een huis. Er is een woonkamer, waar alle woondecoratie staat, een keuken met servies en keukengerei, een koer met bloempotten en buitenspeelgoed. Op de eerste verdieping is er een kamer met dameskleding, en een kamer met kinderkle-



Het Huis van Ont-Moeting

ding en speelgoed. Buiten bevindt zich een schuur, met grotere meubels, en met herenkleding.

Ik krijg een rondleiding van vrijwilligers Tom en Thomas. Zij beheren het geheel, met de hulp van een vijftal anderen. De meeste spullen gaan vrij snel de deur uit. Sommige ouderwetser meubels schuren de vrijwilligers eerst op en geven ze een fris laagje verf. De vzw maakt ook huizen leeg tegen betaling: zo hebben ze een kleine bron van inkomsten én een hoop meubels te geef. Heb je iets nodig, dan kan je er elke dinsdag terecht tussen 10 en 12 uur, en elke donderdag tussen 14 en 16 uur. Om te doneren stuur je eerst foto's naar Eva van wat je wil geven. Zo vermijden ze een overaanbod. Het Weggeefhuis mag zeker nog bekender worden, aldus Tom en Thomas. Men zegge het voort!

Het Huis van Ont-Moeting ligt in de Parkwijk (Elandersplantsoen 2) in Turnhout. Iedere weekdag tussen 10 en 16 uur (dinsdag vanaf 13u) is iedereen er welkom voor een babbel, koffie of thee, advies, of om te rusten. Ik ging er zelf al enkele keren langs, en het onthaal was altijd erg gastvrij. Elke middag kookt wie wil er samen, met de voorradige producten. U begrijpt meteen waar de droge voeding uit de kisten naartoe gaat! Ieder die wil, mag mee-eten tegen een vrije bijdrage. Regelmatig komen er medewerkers van verschillende diensten langs voor ad-

vies, zoals het WEB.

Volk loopt er binnen en buiten, voor een tasje koffie, een goeie dag, of een kaartspel. De gesprekken aan tafel zijn erg openhartig. Luc (omwille van de privacy zijn de namen hier gewijzigd) vertelt hoe moeilijk het was om een appartement te huren toen hij uit de gevangenis vrijkwam. Gelukkig hielp zijn nicht hem. Zij probeert nu ook het contact te herstellen tussen Luc en de rest van zijn familie. Jeanine zegt dat ze al enkele keren naar een agressiebehandelingscursus ging, die haar erg meevalt. Karolien – met haar hondje steevast op schoot – geeft aan dat ze nergens zonder haar hondje durft te komen uit angst.

Maryam zegt niet veel, maar ze kan wel heerlijk koken. (Ik had het geluk een keer haar Iraanse stoofpot te proeven.) Willy is dan weer de vaste chauffeur. Met zijn camionette schiet hij de hele buurt te hulp als er iets vervoerd moet worden. Siska is kunstnaares en toont foto's van haar indrukwekkende schilderwerken. Er gaat een kaartje rond om te tekenen voor de jarige Liza. En in de zetel voert Mathias een gesprek met zichzelf, af en toe lacht hij luidop, dan mengt hij zich even in het gesprek met anderen, om vervolgens weer in zichzelf te beginnen praten. Zijn druggebruik is gekend, maar zolang hij niet agressief wordt, stoort niemand zich aan hem. Straks zal hij wellicht even boven gaan slapen in een van de bedden. Hij leeft immers op straat.

Ook het kerstfeest van de PE komt ter sprake, verschillende gasten van het Huis van Ont-Moeting waren daar aanwezig, en ze komen volgend jaar heel graag weer! Maar eerst schuift iedereen aan voor een heerlijke maaltijd. Abdel heeft konijn gemaakt: feest!

Dorina Pagliaro, namens de werkgroep diaconie

Meer info: [www.samenplannen-vzw.be](http://www.samenplannen-vzw.be)



Het Weggeefhuis

Stedelijke Academie  
voor Muziek  
Woord en Dans

TURNHOUT

## Agnus Dei // Little Lamb

Muziek rond kwetsbaarheid in moeilijke tijden

ZA  
25  
APR

Begijnhofkerk  
15u

Inkom € 6,  
tickets reserveren  
via UIT in Turnhout

Vocaal ensemble en soli uit de zangklas van Katelijne Van Laethem  
Strijkorkest en orgelcontinuo samengesteld door An Van Laethem  
Orgel door Iris Eysermans  
Piano door Susy Paredis

[www.muziekacademie-turnhout.be](http://www.muziekacademie-turnhout.be)

## Zondag 19 april om 10.00 uur in de Sint-Pieterskerk te Turnhout concertmis met Vocaal Ensemble Vocarde uit Dessel

Vocaal ensemble Vocarde is een groep zangers uit Dessel en omgeving die allen een zang- of muziekopleiding volgden. Het ensemble brengt in een bezetting van maximaal twaalf zangers meerstemmige muziek uit verschillende periodes en genres, zowel profaan als religieus. Daarbij wordt er steeds gezocht naar afwisseling in meerstemmigheid en de combinatie van zangers. Zo kan je tijdens een concert het ganse ensemble 'samen' bezig horen, maar zijn er ook duetten, trio's, kwartetten en af en toe zelfs een solo.

Het ensemble ontstond in 2006 en koos de naam Vocarde, voluit 'Vocal Arts Dessel'. In de jaren daarop zongen ze zowel op uitnodiging als tijdens eigen producties. Het ensemble werkte in het verleden al met verschillende gastdirigenten samen en heeft de intentie om dat in de toekomst ook nog wel eens te doen. Sinds enkele jaren is Peter Claes wel de vaste dirigent die ook de repetities voorbereidt en leidt.

In april 2017 behaalde Vocarde grote onderscheiding tijdens het provinciaal koortornooi in ere-afdeling, een unieke prestatie voor een vocaal

ensemble uit de Kempen.

De zangers van Vocarde zijn er trots op al 20 jaar mensen te laten genieten van hun zangtalenten. Tijdens hun jubileumjaar in 2026 zullen ze regelmatig zingend naar buiten komen met als hoogtepunt het jubileumconcert op 14 november 2026.

Op het programma:

- Intredelied: You are the new day van John David en Peter Knight
- Mass Byrd: Kyrie, Gloria, Sanctus, Agnus Dei
- Tussenzang 1: The road home van Stephen Paulus
- Tussenzang 2: Sing gently van Eric Whitacre
- Tijdens de communie: Jesus bleibet meine Freude van Johann Sebastian Bach
- Communielied: Surrexit Christus Hodie van Samuel Scheidt
- Slotlied: Carry the light van Andy Beck

Info ook via [www.gaudioso.net](http://www.gaudioso.net) of via [info@gaudioso.net](mailto:info@gaudioso.net)

Hartelijk welkom en warm aanbevelen.